

**SPECIÁLNĚ PRO STADIÓN Z Mistrovství Evropy
V DÁLKOVÉM PLAVÁNÍ (TERRACINA – ITÁLIE)**

PEKLO VE VLNÁCH

Na prvním mistrovství Evropy v dálkovém plavání na 5 a 25 km, které pořádala Jugoslávie v září 1989 na Hvaru, reprezentovali Československo pouze čtyři závodníci. Zásluhou Michala Špačka a Jaromíra Hanyše nám patřily dvě stříbrné medaile. Během dvou let se kvalita evropských výtrvalců ohromně zvedla. Do dějiště letošního šampionátu, italského lázeňského městečka Terracina, tak reprezentanti ČSFR cestovali s podstatně skromnějšími cíli. To přesto, že zásluhou sponzorů – divizí sil, krmiv a pekáren Továren mlýnských strojů Pardubice – získala naše plavecká federace prostředky na účast plného počtu dvacáti závodníků.

Terracina uvítala výpravy deseti zúčastněných zemí modrým nebem a takřka úplně klidnou hladinou Středozemního moře. Každý den však vtrátil a dunění příboje se stávalo hrozivým. V sobotu 14. září, při startu závodu na pět kilometrů, počasí zdaleka nepřipomínalo idylu z poloviny týdne. Veliké vlny i nevyzpytatelné proudy daly plavcům pořádně zabrat a je téměř zázrak, že v konkurenci výtrvalců zvyklých trénovat a závodit v moři, se podařilo Yvettě Hlaváčové vybojovat stříbrnou medaili.

ii. Téměř 190 cm vysoká svěřenkyně brněnského trenéra Zdeňka Tobíáše se první kilometry držela ve středu startovního pole. Po obrátku předstihovala jednu soupeřku za druhou, v závěrečných metrech, před zraky tisíců diváků sledujících v terracinském přístavu konec závodu, přespertovala i domácí Dataovou a vybojovala stříbro!

Nečekaný úspěch zvýšil sebevědomí našich plavců před maratónem na 25 km, ale to vydrželo jen do nedělního rána. Už z prvního pohledu na temnou oblohu a neklidnou vodní hladinu bylo jasné, že včerejší závod, charakterizovaný mistrem ČSFR na 5 km Michaelm Drozdem slovy: „To nebylo plavání, to byl boj o život!“ se s pětadvacatkou vůbec nedá srovnat.

Přesně v jedenáct hodin pestrobarevné pole čtyřiceti plavců a stejněho počtu doprovodných lodí odstartovalo. Vlny sice nedosahovaly ani jednoho metru, ale jak se závodníci blížili k obrátku, začala bouřka a moře se vzdouvalo do třímetrové výšky. Poradatelé uvažovali dokonce o zastavení soutěže a vytažení plavců z vody. Zpáteční trasa byla pravým peklem. Vzdali takoví borci jako obhájce titulu Maj-

► Celo závodu asi dva kilometry po startu pětadvacítka (na každé lodi je vedle lodivoda i rozhodčí a trenér závodníka)

a z jejich zarudlých očí, úst rozpraskaných od slané vody i tváří spálených žahavými medúzami, šla výčist obrovská úleva, že už to mají za sebou. Ještě ten večer však dostal vedoucí naši výpravy dr. Pavel Tomeš od plavcu překvapivý dotaz: „A kde bude příští mistrovství Evropy?“

MICHAL ŠTĚRBA
Snímky: JIŘÍ BEDNÁŘ

ME V DÁLKOVÉM PLAVÁNÍ

TERRACINA,
ITÁLIE, 14.–15. září
1991:

5 km ŽENY:

1. Berzlanovitsová (Maď.) 1:13:51,2,
2. Hlaváčová, 12. Týfová,
16. Slabá

5 km MUŽI:

1. Rubaldo (It.) 1:06:51,7,
- ... 10. Kohut,
13. Drozd,
17. Kochajda

25 km ŽENY:

1. Fieschiiová (Švýc.) 6:38:58,8,
- ... 4. Pacáková,
11. Gruntová,
14. Horáčková

25 km MUŽI:

1. Wandratsch (SRN) 5:46:26,2,
- ... 9. Kamas,
11. Dinka,
16. Vymazal

DRUŽSTVA:

1. Maďarsko,
2. Itálie,
3. ČSFR

► Christopher Wandratsch (SRN) – nečekaný vítěz závodu na 25 km

Souboj Yvetty Hlaváčové (má modré brýle) s Italou Marou Dataovou o stříbrnou medaili

